

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročilna znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasti

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 23. Govori se, da grof Thun odstopi, ako na pogajanjih z ogersko vlado ne doseže ugodnih pogojev. Odpove pa da se že takoj in naravnost v Budimpešti.

Dunaj 23. Grof Thun je odpotoval nočjo v Budimpešto, spremljan od ministrov dra. Kaizla, dra. Bärnreitherja in barona Kasta.

Dunaj 23. Konference z ogerskimi ministri bodo trajale 3 do 4 dni. Ministerski predsednik avstrijski bode najodločnejše branil toliko koristi vse ukupne monarhije kolikor tudi Cislitvanije. Inako se mu ne posreči izvojevati ugodnejih pogojev, poda cesarju odpoved.

Dunaj 23. Vedno bolj se utrja govorica, da se jezikovne naredbe za Češko in Moravsko odpravijo pred sestankom državnega zbora. Pomisliti pa treba, da je grof Thun izjavil svojedobno, da ne podpiše prej dekreta za odpravo jezikovnih naredeb, nego bode doseženo kako sporazumljenje med obema narodnostima na Češkem.

Budimpešta 23. Danes je bil občni zbor reške družbe za tramway na elektriko. Naložni kapital je preračunjen na 1.200.000 kron. Za sedaj se zgradi črta do tovarne torpedov, pozneje pa se podaljša do Opatije in Lovrana.

Praga 23. Dne 4. septembra bode v Šluknovu krščansko-socialni shod. Na shodu bodo govorili tudi državna poslanca prine Liechtenstein in Gessmann ter deželni poslanec pater Opitz.

Dunaj 23. Ker so delničarji tovarne za orožje v Steyru precej oškodovani vsled slabe uprave, je odredilo državno pravdnštvo samo od sebe, ne da bi se bila predložila kaka ovadba, da ima varstvena oblast preiskovati stvar.

PODLISTEK.

21

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Klara je naredila kakor jej je velevala starka; a ona je odprla previdno škafčico ter je začela tipati in kopati po njej.

»Ha, tukaj si!« se je nasmejala starka. Na to je izvela velik zlat križ, posut z rubini, na zlatej verižici. »Na, vzemi v dar od mene, Klarica! Ta križ mi je dala moja mati, ko sem se poročila, in jaz sem ga ohranila za vnukinjo. Dobro ga čuvaj! To je sveta starina, čuvana v naši rodbini sto in sto let. Jednemu mojih pradedov ga je dal Krški knez Frankopan. Takrat so bili krški knezi senjski gospodarji. Dal mu ga je radi zvestobe in junaštva. Čuvaj ga! Dokler je cel, se ti ne more dogoditi nobena nesreča. Čuj me! Izpade pa kateri kamen, gorjé tebi! To deni zopet lepo v omaro. A sedaj lahko noč!«

Zaročenece sta odšla za knezom. Klara se je vrnila očetom v svojo sobo, a mlad junak se je poslovil in izišel na ulico. Tu je srečal Orloviča.

»Dobro srečo, junak in gospod!« je zakričal Uskok, »kako je z zdravjem? Pa čemu te povprašujem po tem? Govori se po mestu, da zbiraš dične svate! E, dobro si opravil, na lepo srečo si se nameril. Saj je vredna nevesta tri cesarske gradove. Bode-li kmalu?«

Pariz 23. Ker se je primerilo več slučajev smrti vsled solnčarice, je odredil vojni minister, da one dni, ko je vročina prehuda, naj se ne vrše ni marši ni vaje.

Kodanj 23. Minolo noč so razsajali viharji po vsej Danski, spremljani po groznih nalih in toči. Na mnogih krajih je udarila strela, zbok česar je zgorelo nad 30 hiš. Tri osebe so zgubile življenje in pogubilo se je mnogo živalij.

Carigrad 22. Turška vlada je odgovorila na note srbskega poslanstva od 26. maja do 9. avgusta, da je dobil Saad Edin paša nalog, da uvede preiskavo o vseh nasilstvih v vijaletu Uesküh, navedenih v srbskih notah. Turška vlada je dovolila, da se v nekaterih krajih otvore srbske šole.

New-York 23. »New-York Herald« piše: Ob nikakih okoliščinah ne smemo dopustiti, da bi mi svojimi silami na morju zaostali za Nemčijo. Urad za ladijestavbarstvo zasleduje pazno napredke Nemčije, ter priporoča zgradbo treh novih vojnih ladij in različnih križarjev.

New-York 13. Comodore Schley in kapitan Evans sta obolela.

Glasom brzojavke iz Havane je Garcia zopet podal svojo odpoved kakor poveljnik kubanskega vojaštva. Odpoved se je baje vsprejela.

San Francisco 23. Iz Honolulu javljajo, da so dne 12. hawajsko zastavo odstranili z javnih poslopij ter razobesili ameriško. Na to se je prečitala proklamacija Mae Kinleya, katera pravi, da vsi dosedanji uradniki ostanejo na svojem mestu, da pa morajo položiti prisego zvestobe Združenim državam. Carine ostanejo nespremenjene, ako kongres ne stori drugačnih sklepov.

»Hvala ti, vojvoda Juriša!« se je nasmehnil mladenič. »Po treh kraljih, ako Bog da. Ne čudi se, zagledal sem se v tebe! Ti si orožje poigral, kakor pravijo. Benečani kar pokajo jeze. Pol veka te nisem videl, niti v svate me nisi pozval, a nepoznanemu gostu je mesto za vrati. Nu, povej mi, kako je s teboj?«

»Ne karaj me, gospod Jurij!« je odvrnil Uskok, »saj sva skupaj pojedla marsikako zrno soli, marsikako mrvico kruha, pa ni treba poziva in čakanja. Da, jaz nisem prezel tvoje častite osebe, ali tebe ni bilo doma; odšel si bil namreč v krajino. Jaz sem pa moral hiteti, velika sila je bila! Kako je bilo to? Slabo, rečem ti, gospod Jurij! Da se ne bi nikdar nasekal turških glav, ako nisem nosil o tem glavo v torbi. Ali pomagal mi je Bog in sveti Nikolaj. Enkrat so potisnili naši Uskoki ladijo v morje, se-li ne bi našla kje pest beneških glav. To so bili možje moje čete, vražji možje do jednega Brnka Arapčevića, pravega rabelja in hudo-delea. Prežali smo na čoln iz Vrbnika, pa za njim! Ko sem zapazil, da to niso Benečani, ampak domača vrbnška kri, rekel sem svojim: »Varujte se, bratje! Ne drezajmo teh mirnih ljudi, to je naš narod!« Zaman, mornarji se mi zgrabili burko in so plenili brez obzira. A malopridnež Brnko ni iskal ne srebra ne zlata, ampak kakor pes je skočil na jedno deklico. Si-li kedaj slišal, da junak napada deklice? V meni je vskipelo, potem sem zavpil: »Brnko! v stran roke!« ali malopridnež mi je odgovoril: »Išči ti svoje, vojvoda, jaz sem našel svojo, deklica je moja z lepa ali z grda!« Deklica se ga

Prizadevanja za združenje v avstrijskem Primorju.

List »Information«, izhajajoči na Dunaju, je priobčil nastopni članek:

V letu 1848 so se pripravljali Schwarzenberg, Stadion in Bach, da bi preosnovali staro Avstrijo. V zmislu državne ustave od 4. marca istega leta naj bi se v posamičnih kraljestvih in deželah ustanovili tudi deželni zbori, za katere so se tudi izdelali posebni statuti, ki pa, seveda, niso nikdar prišli v življenje. Služili pa so 12 let pozneje državnemu ministru Schmerlingu, oziroma dvojici njega političkih redakterjev, pl. Wehlja in pl. Perthalerju, kakor paradigma (izgled, uzor) in podlaga na izdelovanju še danes veljavnih deželnih redov in deželnih volilnih redov. Glede na Primorsko je prišlo ministerstvo Schwarzenberg-Stadion na nesrečno misel, da je ustvarilo mesto jednega tri deželne zbornice. Jeden deželni zbor je dobila poknežena grofija Gorica in Gradišče, drugega mejna grofija Istrska, tretjega mesto Tržaško. §. 31. cesarskega patenta od 12. aprila 1850 se je namreč mestni svet v Trstu proglasil zajedno kakor deželni zbor. Ta misel je bila opravičena takrat v toliko, v kolikor je Trst po svoji nepremični zvestobi v revolucionarnem letu res utegnili imeti pravico do posebnega ozira. Schwarzenberg-Stadionovi deželni redi niso stopili, kakor že rečeno, nikdar v veljavo, ampak so se — kakor vsa ustava od 4. marca 1849 — razveljavili z 31. decembrom 1911. No, ko so po izdani oktoberskega diploma, oziroma po imenovanju državnega ministra Schmerlinga, šli za tem,

je branila z jokom; jaz pa sem vzel malo puško, nameril, sprožil in rabelj je plusnil v morje. Tako sem rešil Dumo in povrnil sem jo domov. No, dogodilo se je pri tem, da sva se zagledala. Ali kaj še, neki Benečan se je bil polakomil za bogato dedinjo in sorodniki so jo silili dan in noč: »Vzemi, vzemi vendar gospoda!« Ko je imelo počiti, mi je poslala reči po ribiču, a jaz, gospod, sem šel sredi burje po njo. Združil sem vraga z črno zemljico, polegel nekoliko Arbanasov in odnesel svojo Dumo iz pasjega žrela. Posedariči so je lepo vsprejeli v hišo, a gospici Klari hvala od mene in od Boga blagoslov, da je dala revni siroti strehe, ker pri meni ni mogla neoženjena prenočevati. Potem smo imeli svate in Duma je sedaj moja žena. Tako je, — a da vidiš, kakšna je, glej, pred našo hišo smo, pa stopi z menoj. Žena se razveseli, ko izve, da si Klarin zaročnik. Seveda, nekoliko se sramuje, ali kaj hočeš? Mlada kri in — v tujem kraju.«

»Dobro, pa pogledajmo, ali te je vredna,« je odgovoril Daničič in oba sta stopila v Orlovičevo hišo.

V.

Blizu Božiča je bilo, vreme mrko in burno. Okoli osme ure zvečer je sedelo jako živahno društvo za dolgo mizo refektorija v senjskem meniškem samostanu. Bratje so se bili že umaknili v svoje izbice, izmolvši svoje obične molitvice, samo oče Viktor, samostanski gvardijan, jak, poln in visok mož, je ostal z svojimi gosti, z odlično senjsko gospodo.

(Pride še).

da izdelajo nove deželne rede za posamična krajevstva in dežele, imeli so dve poti pred seboj. Ali so se mogli oprijeti Schwarzenberg-Stadionove ideje razdeljenja Primorske na trije, ali pa združiti v jeden deželni zbor vse tri administrativno združene dele: Trst, Gorica-Gradišče in Istra. V resnici je, žal, cesarski patent od 26. februarja 1861 odločil za prvo misel. Gospod Schmerling je popolnoma prezrl velikansko spremembo, ki se je izvršila v Primorski, zlasti pa v Trstu, med letom 1848. in 1861. Njemu se je videl Trst še vedno la fide-lissima od leta 1848, dočim se je kar križal pred mislijo, da bi slovanstvo ob hrbitu države povs-pešil kakor si bodi.

Tako je torej galvanizoval državno neposrednost Trsta in tamošnji občinski svet je bil z deželnim redom od 26. februarja 1861 zopet proglašen deželni zborom. Vse Primorje, ki vsega ukup ne šteje niti 700.000 prebivalcev, je dobilo tri deželne zbore, od katerih je vsaki posamični prešibek, da bi mogel kaj ustvariti v zakonodaji ali administrativno, vsaki pa močan dovolj, da zavira, kar je dobrega ter da dela državi zadrege. Vsa zgodovina Primorske od leta 1861 je določena po usodnem grehu Schmerlinga, grehu, ki se je povečal še s tem, da je zlasti volilni red za Istro popolnoma jednostransko ugoden italijanskemu življu. Posledice tega političkega greha so postale kaj občutne v zadnjem času. V Istri je italijanska večina deželnega zbora — potem ko je dolgo časa hotela zabranjevati Hrvatoma in Slovencev rabo njih jezika na razpravah deželnega zbora — polagoma ustvarila take odnošaje na sedežu deželnega zbora v Poreču, da so bili v manjšini nahajajoči se zastopniki večine prebivalstva istrskega v resnici v nevarnosti za svoje zdravje in življenje. Vladi ni ostalo drugega, nego da je premestila iz Poreča v Pulj deželni zbor, deželni odbor in vso deželno upravo. V Gorici-Gradišči se je popolnoma zaustavilo delovanje deželnega zbora. V tem zboru so Italijani in Slovenci v enakem številu, zbok česar ne more priti do nikakega sklepa, ter se je moral deželni zbor odložiti in je tamošnja deželna ustava faktično zaustavljena. Še huje so se zasukale stvari v Trstu. Potem, ko se je nemški živelj iz lastne volje poitalijančil popolnoma, je tam gospodovalni italijanizem začel in vodil skozi leta na najbrezobzirnej način pravi uničevalni boj proti slovenskemu življu, ne da bi se plašil kakoršnega si bodi kršenja pravice in kakoršnega si bodi nasilstva.

Kakor sredstvo v odpomoč se je v zadnje čase jelo priporočati združenje Trsta z Istro, in sicer toliko od italijanske, kolikor slovanske strani. (Korektura tega izreka je že v članku, ki smo ga priobčili nedavno o tem predmetu. Op. uredništva.) Trst in Istra naj bi dobila ukupen deželni zbor z sedežem v Trstu. Občinski zastop-tržaški bi bil potem seveda le občinski zastop. Ta načrt bi provzročil velikih državnopravnih težav, govori pa brez dvoma mnogokaj zanj. Le to se nam dozdeva, da ne seza dovolj daleč. Ne le Trst in Istra, ampak vse Primorje, to je, Trst, Istra in Gorica-Gradišče naj bi se združili v jeden deželni zbor z jednim deželnim odborom. Deželni zbor, deželni odbor in vse avtonomne deželne oblasti naj bi imele svoj sedež v Trstu. Tamošnji irredentizem bi bil z jednim udarcem, tako rekoč, skrajšan za jedno glavo in bi se mogel šopiriti k večjemu še v občinskem zastopu, ki bi bil potem občinski zastop srednjega mesta, brez večje važnosti, nego sta občinska zastopa v Gradeu in Brnu. To se nam vidi pravo. Državnopravne težkoče takega sklopljenja večih deželnih zborov so brez dvoma jako velike; ali niso večje, ako se hoče združiti tri deželne zbore namesto samo dveh. Na tem ni dvomiti, da Primorska potrebuje moralno-političnega ozdravljenja — izvede naj se isto v velikem zlogu in hkratu!

DOPISI.

Iz Trsta (Izv. dopis.) I. veteransko društvo za Trst in okolico pod pokroviteljstvom Njeg. Veličanstva je proslavilo rojstni dan Njeg. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. na sledeči način:

Ob 8. uri zjutraj se je zbralo členov v uniformi, in precejšnje število v civilni obleki v veliki vojašnici, odkoder so odkorakali pod poveljstvom odbornika Grudna, z zastavo in lastno godbo na čelu, v cerkev sv. Antona novega.

Po dovršeni sv. maši je korakalo društvo v prejšnjem redu po »Korzu« do namestništvene palače in nazaj po via Nuova do vojašnice. Potem, ko se je društvena zastava pohranila v običajne prostore, odkorakalo je društvo do društvenih prostorov, kjer so se razšli. S tem je bil zaključen 1. del slavnosti.

Ob 5. uri in pol popoldne se je zbralo pred društvenimi prostori v via Gelsi skoraj toliko veterinov kakor zjutraj, od koder so odkorakali v že navedenem redu čez »Belvedere« v Rojan, da se udeležijo koncerta, ki ga je priredil odbor na dostojno odličnem vrtu g. Trevna.

Dasi vreme ni kazalo ugodno, nabralo se je toliko občinstva iz mesta in okolice, da je bil obširni vrt prenapolnjen. Okolo 8. ure in pol počastil je koncert e. kr. namestnika namestnik, e. kr. namestništveni svetnik pl. Krekič z večimi gg. uradniki.

Slavnostni govor ter pozdrav in zahvalo gospodu namestniku govoril je v nemškem in italijanskem jeziku društveni tajnik, gosp. Arming, v slovenskem pa ravnatelj društvene godbe, g. Krekič. Vsi nagovori so bili spremljani z navdušenimi »živio«-klici. Godba je svirala izborno pod vodstvom g. kapelnika Majcena. Med drugimi je svirala več slovenskih komadov, za kar jej gre čast in hvala in to je občinstvo izkazalo po vsaki točki z dolgotrajajočim ploskanjem. To patrijotično veselico so dokaj povečali umeteljni ognji, ki jih je kaj spretno priredil društvenik Zlobec. Še le pozno v noč začeli so se društveniki in drugo občinstvo vračati na svoj dom.

Slavnemu odboru veteranskega društva bodi na tem mestu izrečena zahvala za prireditve koncerta in pa za vpoštevanje enakopravnosti glede slovenskega jezika, ki se je dosedaj, hoté ali nehoté, preziral v društvu, da-si so društveniki po veliki večini slovenskega rodu. Ako bode odbor tudi z naprej uvaževal jezik večine, si s tem gotovo pridobi zaupanje in naraščaja za društvo.

Veteran.

Pripomba uredništva. Mi smo bili svojedobno parkrat precej trdo prijeli to društvo. Takrat se nas je razvpilo za hujskače in — Ruse, prav tako, kakor delajo sedaj nekaterniki, ki bi hoteli veljati za krščanske socialiste. Rusi in panslavisti smo bili, ker zahtevamo popolno veljavo našemu jeziku povsodi, kjer je kaj našega življa, kamo-li v društvih, v katerih je ta naš živelj — jedro! No, sedaj utegnejo verjeti, da nismo bili tako strašni Rusi, ko smo grajali, kar graja danes — člen istega veteranskega društva. — Ne gospoda, mi nismo Vaši sovražniki, marveč dobri prijatelji, ker vam kažemo na pot, po kateri more dobivati naraščaja vaše društvo, kakor konstatuje tudi današnji dopisnik. Torej: popolno enakopravnost, ker tako zahtevajo pravica, pravo avstrijsko domoljubje in — korist društva veteranov.

Iz Dekani 20. avgusta. (Izv. dop.) Gospod urednik! Prosim Vas, dovolite nam, da odgovorimo nekoliko na dopis iz Dekanske županije v 144 številki Vašega cenjenega lista (več. izdanje), kajti tam je več neosnovanih napadov na našega spoštovanega nadžupana, kateremu se očita nekaj suženjski duh.

Kar pripoveduje dopisnik o prošnji davčne občine Črnikal in o nemški rešitvi iste po e. kr. okrajuem glavarstvu, je res, toda v tem pogledu ne zadevlje našega nadžupana nikaka krivda.

Odločno pa moramo protestovati proti temu, da nam dobro znani dopisnik dolži našega nadžupana, kakor da bi on vzpodbujal davčne organe, naj pošiljajo ljudstvu italijanske opomine, češ, da za naše ljudstvo je dobra tudi italijanščina, izvzemši jedino davčno občino Črnikal. Kaj takega naš nadžupan ni rekel nihdar in nikomur, kakor je grdo obrekovanje tudi to, da je v Dekanih, kjer imamo »Čitalnico«, le jeden sam zaveden Slovenec. Mi v Dekanih smo vsi jednaki, vsi ljubimo jednako svoj rod.

Drzna in neresnična trditev je, ako pravi dopisnik, da naš nadžupan daje slabih izglede v narodnem pogledu. Ne, on je pripravljen braniti

pravice ljudstva in to za vsa sela jednako. On tudi poučuje ljudstvo, v kolikor more in v kolikor prihaja z ljudstvom v dotiko. Toda to naše ljudstvo je zaostalo v marsičem, tako, da ni mogoče vsega popraviti hkratu. Sploh pa se ne sme vsega zahtevati le od župana, kajti isti more vspešno delati in zahtevati le tedaj, ako ga podpirajo vsi občani, ne pa da se mu mečejo polena pod noge. Zato ni prav in je škodljivo, da hoče dopisnik odvracati ljudstvo od župana.

Ni res, da naš občinski urad dopisuje oblastim le nemški ali laški. Le deželnemu odboru piše laški. To pa dela nerad in le z ozirom na velike potrebe, in ker ve, da drugače ne dobi nikake rešitve.

Mi se ne bojimo nikogar. Za pravico smo vedno, a kdor je za pravico, temu ne treba, da bi bil plašljiv.

Za to, kakor misli okrajni glavar v Kopru o pravicah slovenskega jezika, vendar ne more odgovarjati naš nadžupan in ne mi.

Veste kaj, g. dopisnik: vi ste jezni, ker niste župan — vi! In koliko ste škodili občini se svojimi večnimi rekurzi o volitvah?! In poglejte kakov mož ste! Vedno ste rogovili proti prejšnjemu, pokojnemu nadžupanu, a ko je prišel dan volitve, ste bili vi prvi, ki ste glasovali zanj!

Tako rogovilite proti sedanjemu nadžupanu in občinskemu zastopu. Trikrat ste že napadli v »Edinosti«, a vsakokrat krivo. Vse ljudstvo zna, in sosebno čitatelji »Edinosti«, koliko bojov smo že izvojevali v teh krajih proti italijanski stranki. Najlepši dokaz o mišljenju našega nadžupana pa je ta, da je bil v Ljubljani toliko na vseslovenskem shodu, kolikor na shodu županov — in to po želji vsega ljudstva.

Politični pregled.

K položaju. Jeden odličnejših nemških listov gori v rajhu je priobčil te dni članek o sedanji krizi v Avstriji. To ne bi bilo nič posebnega, saj je čitati sleherni dan po nemških listih še preveč člankov o naših avstrijskih stvareh, a navadno so pisani tako, da se kar direktno vtikajo v naše notranje stvari, kakor da bi imeli oni pravico diktirati, kako naj si mi Avstriji uredimo svojo hišo. Tako postopanje je seveda popolnoma nedopustno, je nelojalno in perfidno, ker gazi v blato najprijemljiveje obzire, ki jih mora imeti država do države. Iz kratka: vsi ti članki po nemških listih so narejeni po šabloni Wolf-Schönererjevi, torej dveh gospodov, ki bi hotela, da se raje danes, nego jutri, zbrisejo meje med našo in nemško državo.

Ravno zato pa je uvodoma omenjeni članek vreden, da rečemo par besed o njem, ravno zato namreč, ker se razlikuje od šablone. Dotični list je namreč toliko odkritičen, da povdarja marveč, da z odpravo jezikovnih naredeb ne bi bilo prav nič pridobljenega, najmanj pa bi bilo omogočeno parlamentarno rešenje pogodbe z Ogersko.

Nemški list računa namreč tako-le: po odpravi jezikovnih naredeb bi bili za obnovenje pogodbe: nemški liberalci, liberalno veleposestvo, morda konservativci in morda Poljaki.

Schönererjanci in krščanski socialisti pa bi najizdatneje porabili to priliko, da odvzamejo ves teren liberalcem in bi zapričeli najhujo agitacijo med nemškim ljudstvom proti pogodbi. Čehi bi bili seveda v najstrožji opoziciji in Jugoslovani najbrže tudi, in to že z ozirom na Čehe. In ti vsi bi tirali obstukejlo, ki ne bi zaostajala za dosedanjo nemško. A vspeh vsemu bi bil ta: da bi bilo parlamentarno rešenje pogodbe istotako nemogoče kakor je sedaj.

Črnogora in Srbija. Iz Karlovih vari poročajo, da v političkih krogih vzbuja nekoliko pozornosti dejstvo, da je takoj za kraljem srbskim Aleksandrom došel tjakaj prestolonaslednik Črnogorski, princ Danilo. Naši čitatelji se morda še spominjajo, da povodom obiska kneza Bolgarskega na Cetinji nismo hoteli prav verjeti vesti, da sta vladarja Črnogore in Bolgarske sklenila, povabiti tudi Srbijo, naj pristopi k njihovi zvezi. Zdelo se nam je to malo neverjetno z ozirom na sedanji zistem v Belemgradu. Ako bi se pa potrdilo, da skupni prihod kralja Aleksandra in črnogorskega prestolonaslednika v Karlove vari ni gola slučajnost in da visoka gosta ni privela tjakaj le zgolj

skrb za ljudi telesni blagor, ampak da je prinen Danilu naloga gladiti pot onemu, kar se je zaključilo na Cetinjah, potem se moramo že bati, da avstrijsko diplomacijo zaloti novo presenečenje na potu nje balkanske politike, presenečenje, ki bode zelo podobno novi — zgubi.

Vsenemška ideja. V uvodnem članku zadnjega izdanja smo rekli, da sedanje nemškonecijonalno gibanje dobiva netiva in vspodbuje gori iz nemškega rajha. To je gola resnica, katero potrjuje tudi poročilo o delovanju splošnega nemškega seholvereina v Berlinu, ki izkazuje, da je v minulem letu odšlo v Avstro-Ogersko na »podporah« 50000 mark.

Poleg tega pa ne bode verjel nikdo, da se je žrtvovala le ta svota za širjenje pangermanske ideje v Avstriji. Bog ve koliko je prišlo »pod roko!« In vse molči k temu, kakor da bi se umelo po sebi, da sme Nemčija širiti v sosednji državi tako pogubno revolucijonarno gibanje, kateremu sta voditelja Schönerer in Wolf! Nikdo ne črne besede, ni patentovani patrijotje v nemškoliberalnem taboru in čuvarji državne misli po raznih ofeijoznih in polofeijoznih stražnicah, isti čuvarji, ki ne bi vedeli kam po besede za primerno izražanje ogorčenja, ako bi tako odkrito prihajali v Avstrijo — rublji!!

Domače vesti.

Novodobno barbarstvo. Včeraj je bilo zbranih v našem uredništvu par gospodov in vseh nas je pretresel nastopni prizor.

V uredništvo je prisopihala siromašno opravljena žena. Oblečena je bila v črno in ihtela je hudo.

Ko se je potolažila nekoliko, je pripovedovala: »Dne 4. septembra 1897. mi je umrl zakonski mož Ivan Šabee. Ostala sem sama z otročičem 6 let. Jaz sem slabega zdravja, da si nisem mogla služiti kruha. A beda je bila velika, kajti bolezen nam je pojedla malone vse! In kar mi je ostalo, šlo je v zastavljavnico jedno za drugim. Mej tem me je bolezen vrgla v posteljo. Grozno mi je bilo, ko je nedolžni in gladni otročič prosil — kruha. A jaz nisem imela ničesar.

Tako je trajalo nekoliko dni. Sosedje so mi svetovali, naj dam otroka v kako sirotišnico. In res, kaj mi je ostajalo drugega — sledila sem njih nasvetu. Da bi ne bila nikoli!

Obrnila sem se do neke aristokratske dame, grofice, koprnečo prošnjo, naj mi pripomore, da spravim deklico v kak zavod. Dobra gospa je tudi res pomagala, da je došel otrok v sirotišnico pri sv. Jožefu (pri sv. Ani).

Oh kruto sem se prevarila. Menila sem, da se mi otrok vzgoji, kakor mi je priporočal mož na smrtni postelji: »Skrbi, da otrok ne pozabi svojega jezika!«

Ta želja umirajočega mi mora biti seveda sveta. A sedaj čujte gospodje: v teh par mesecih so veepili v deklico tako mržnjo do mene in do našega jezika, da ne dobivam — kadar jo obiskavam — niti uljudne besede več od nje in je ne morem pripraviti nikakor, da bi spregovorila le jedno slovensko besedo! »Laši me in paže con tuo ščavo, a mi i me da da magnar i Italijani!« tako mi odgovarja otrok! A sedaj — tako je vskliknila uboga žena ihtočim glasom — pomislite gospodje: na jedni strani me veže želja umirajočega moža, na drugi pa moram gledati, kako se otrok vzgaja ravno v nasprotnem zmislu! Gospodje, jaz nimam nikjer miru, peče in žge me vest, ker sem se pregrešila proti pokojnemu možu. Ako se mi ne posreči, da rešim otroka iz onega zavoda in ga rešim sebi in rodu, kakor je prosil njega oče na smrtni postelji, potem.....« (tu je vskliknila žena na ves glas v obupu nekaj besed, katerih nočemo ponatisniti).

Ginjeni do srea smo vprašali ženo, kaj da želi vendar. In odgovorila je: Srečna bi bila, ako bi imela le toliko pripomočka, da bi mogla odvesti otroka na Kranjsko.

In mi smo uverjeni, da se jej uresniči ta prošnja, kajti gotovo ga ni Slovenca, ki bi ga ne pretresla ta pripoved o takem odtujevanju otrok — lastni materi in lastnemu rodu, ta dokaz o našem novodobnem — barbarstvu!!

Še vedno Branica. Danes došla nam »Soča« nam pripoveduje jako jako fletnih stvari. Veselica

Nabrežincem se je torej prepovedala zato, da se je ustreglo jedni posamični osebi, katere se je hotela maščevati nad občino Gabrije, ker je ta občina opustila misel, da bi dotično osebo — imenovala častnim občanom. (Gabreici so se bili namreč združili z Nabrežinci na prireditev veselice v Branici.)

Tako se je jedni sami osebi na ljubo odvrnil od slavnosti jeden del slovenskega ljudstva. Tako tudi iz Trsta in okolice, kjer se je marsikdo pripravljaj na odhod, a je ostal doma, ko je izvedel, da ima vsa slavnost biti bolj nemška demonstracija, nego pa proslava spomina slavnega junaka, izišlega iz slovenske matere.

Mi smo izvedeli tudi, da so si Braničanje vse drugače predstavljali to slavnost in so pričakovali vse kaj drugega.

Pač, še veliko fletnejih stvari smo izvedeli. Izvedeli smo, da g. Janka Lebana, moža torej, kateri je prav za prav vzbudil misel za to slavnost, ni nikdo vabil na slavnost. Še več: orožniki so zaplenili na slavnosti vse izvode lepe, patrijotičnim duhom nasičene knjižice o pok. junaku od istega g. Lebana. In zaplenili so tudi za priliko primerne razglednice, katere so hoteli prodajati v Branici.

Tako so izvestni gospodje tiščali vso slavnost v svoji pesti, da so bili le gotovi, da se je ne dotakne kaj narodnega. To jo nezaslišano, neodpustno, nepatrijotično: mesto da bi ravno take slavnosti postavljali na najširšo podlago, ker so ista najprimernejša prilika za utrjanje patrijotičnega duha, pa so uredili tako, da so govorili sami in samo — sebi.

Slabo bi pela tu doli, ako ne bi bil naš rod toli patrijotičen sam po sebi in tako, da ga ne morejo pokvariti niti — prireditelji takih slavnosti, kakoršna je bila ona v Branici.

Ubogi Trst! Ko je minolega leta vibralo velikansko navdušenje med našimi lahoni na »slavnih« zmagah, ki so si jih priborili (!) (z denarjem in sleparijami! Op. stavčeva), smo se čudili zlasti našemu nižemu laškemu ljudstvu, da se je pustilo tako zavesti ter da je z vso gotovostjo pričakovalo boljše bodočnosti, osobito po izvolitvi »zvezde tržaške«, »duše naroda« — slavnega Hortisa. No, te dni smo imeli priliko, da smo si ogledali in nekoliko proučili položaj naših delavskih mas v sedanjem poletnem času. Prepričali smo se, da vseh slavnih 48 + 5 uprav nič ne koristijo preprostemu ljudstvu našemu. Ako se hočete prepričati, kaka »mana« da pada v naročje našim revnim ljudem, pojdite po hribih okolo in okolo našega mesta in videli bode, da ne dobite niti požirka vode (!), ako bi hoteli ugasiti svojo žejo. Žene, ki trebajo vode za navadne hišne potrebe, pa morajo hoditi od sv. Jakoba celo v ulico »Pondares«, kjer jih je na stotine, ki se trgajo za posodico — vode!!

Hortis et compagna bella, kje ste?!

Na obrtno-nadaljevalni šoli za klesarje v Nabrežini se začne novo šolsko leto s 1. sept. 1898. Stariši, kateri žele, da se bodo njih otroci na tej šoli izobraževali, dadó naj svoje 14-letne dečke v pouk h kakemu klesarskemu (kamnoseškemu) mojstru v Nabrežini. To se posebno priporoča prebivalecem našega Krasa. Ta hrani še mnogo kamenih zakladov, katere izvedena roka lahko v denar spravlja. Če ta obrtnija redi ptujce, zakaj bi ne redila domačih?!

„Bratno društvo“ v Velikih Zabljah vabi na veselico v proslavo petdesetletnice Njeg. e. kr. Apost. Velič. cesarja Franca Jožefa I., ki bode v nedeljo dne 28. t. m. na dvorišču v gradu v Vel. Zabljah. Začetek veselice ob 5. uri pop. Vstopnina na veselico 30 nvč., sedeži 10 nvč., na ples 1 gld. Šolski mladini je vstop na dvorišče k plesu strogo prepovedan. Na obilno udeležbo uljudno vabi O d b o r.

Pevsko društvo „Kolo“ naznanja da se novi pevci in pevke vsprejemajo samo še do 4. septembra t. l. Dotičniki, ki žele vstopiti v to društvo in sodelovati na prihodnjem koncertu, ki se bode vršil meseca decembra v gledališču, naj se prijavijo na pevskih vajah ob ponedeljkih in sredi ob 8 1/2. uri zvečer (v »Del. podp. društvu, Via Molin piccolo št. 1). Pozneje, do po koncertu, se ne bodo vsprejemali novi pevci. O d b o r.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Boljanskem polju priredi dne 28. avgusta velik koncert v proslavo jubileja cesarjevega. Na

konecrtu bode sodeloval tamburaški zbor iz Pazina. Ker bode ta slavnost velike važnosti ne le ozirom na nje namen, ampak tudi z ozirom na dejstvo, da se v krajih pod Učko sploh ni še priredilo kaj sličnega, kar bi metalo žarkov blagodejne prosvete med tamošnje, dobro sicer, ali še vedno v tmini tavajoče ljudstvo in bi delovalo na vzbujanje prepoda naroda — prosimo in pozivljamo rodoljube širom domovine, da pripomorejo po svoje — ali z udeležbo ali s kako svotico — da bodo imeli prireditelji poleg moralnega tudi povoljen materialni uspeh. Ljudstvo je tako siromašno, da ne more žrtvovati, od par posamičnikov tudi ni smeti zahtevati vsega. Potrebno pa je, potrebno, da pričenmo z delom za probujanje ljudstva v onih krajih.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Po 1 gld.: Jožek, uradnik; Košan, prof.; Koželj, lekarski pomočnik; Kregar, založnik pohoštva; Lenart, uradnik; Majeiger, prof.; Bl. Matek, prof.; dr. M. Matek, prof.; Miklosich, učitelj.; Mih. Nerat, nadučitelj.; Mirosl. Nerat, avskultant.; Paulič, poštni kontrolor.; Peče, poštni uradnik.; Perko, železniški uradnik.; Pokorn, prof.; dr. Radač, notar.; Rakovec, železniški uradnik.; Rapoe, posestnik.; Rusy, uradnik.; Schiffner, poštni oficijal.; Schreiner, ravnatelj.; Simon, uradnik.; Stanič, uradnik.; Tajek, vojaški kaplan.; dr. Terč, zdravnik.; dr. Voušek, deželni svetnik.; Zidanšek, prof. Po 1 krono gospodje: Cizel, učitelj.; Fistravec, učitelj.; Košenina, poštni uradnik. Gosp. dr. Glaser in tovariš 3 gld. namesto venca na Krušičevo krsto. »Prirodopisni pouk« spisala Schreiner in Koprivnik, 21 gld. 28 kr. Na obnem zboru nabranih 12 gld. 55 kr. Čisti dohodek koncerta, prirejenega meseca majnika, 33 gld. 47 kr. — Podružnica sv. Štefana na Zilji po g. V. Janku 12 gld. 77 kr. — Slavna hranilnica v Ljubnem na Štajarskem 5 gld. — Slavna posojilnica v Logatcu 10 gld. — Zbrani narodnjaki in narodnjakinje ob priliki podoknic premil. g. knezoškofu v Ljutomeru 2 gld. 65 kr. — Ženska podružnica v Kranju po g. Mariji Drukar 68 gld. 30 kr. Podružnica Novo Mesto 115 gld. — Podružnica v Boven 19 gld. za l. 1897. in 22 gld. za l. 1898. — Podružnica v Seleh 15 gld. 80 kr. — G. J. Sadnikar v Kamniku 100 gld. kot čisti dohodek skupne veselice moške in ženske podružnice, z namenom, da postane pokroviteljica kamniška ženska podružnica (predsednica). — Slavna posojilnica v Celju 50 gld. — G. Frane Sušnik v Škofji Loki iz nabiralnika 1 gld. — Zaspanci iz Kr. G. 1 gld. — Č. g. dekan Gantar za »L. N.« 1 gld. — G. knjigotržec Schwentner za 2 »L. N.« 1 gld. — Podružnica v Litiji 56 gld. — Č. g. Val. Mikuš, župnik v Št. Juriju ob juž. žel., 50 kr. — Zbirka mej Sloveni v Kočevju 10 gld. Moška podružnica v Kranju po g. blagajniku Fr. Luznarju 79 gld. — Podružnica za Kotmaro Ves in okolico 12 gld. — Ženska podružnica za Maribor in okolico 150 gld. 52 kr. — Bog živi vse darovalce! Uljudno se prosijo podružnična blagajništva, ki še niso poslala doneskov, da bi to storila takoj.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Novi koleki za borzne opravke se uvečejo s 1. oktobrom. Teh kolekov bode 18 vrst in sicer po 10, 20, 40, 50, 60 in 80 stotink ter po 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 20, 30, 40 in 50 kron. Kakovost novih kolekov bode slična oni sedanjih.

Prodajalec buč v sveti Jezi. Včeraj se je zagovarjal Ivan Martini pred kazenskim sodiščem, obtožen radi javnega nasilstva. Nekega popoldne je prodajal buče, ki jih je imel na svojem vozičku, ko mu je municipalni stražar Oskar Schmidt napravil neke opazke glede njegove trgovine. Radi tega se je vzbudila sveta jeza v prodajaleu, ki je odgovoril stražarju prav pikro, završivši svojo apologijo z razžaljivimi besedami. Istotako se je zoperstavljal policijskemu stražarju, kateri ga je moral aretirati vsled razžaljivih njegovih besed. Le težko se je stražarju posrečil ta posel, ker se je Martini branil vsemi štirimi. Pred sodiščem je tajil, da bi se bil zoperstavil stražarjem, ali jih celo udaril in razžalil. Toda stražarji-priče so potrdili obtožnico. Martini je bil obsojen na 5 mesecev ječe.

Drzna tatvina. Včeraj zjutraj se je uplazel med 7. in 8. uro neznanec v stanovanje branjevke Cecilije Godnik v IV. nadstropju hiše št. 4. ulice delle Poste in sicer v spalno sobo, v kateri je prav sladko spaval 16-letni sin Fran. Tat je ukradel

srebrno uro v vrednosti 6 gld. ter tiho, kakor je prišel, se zopet odpravil, ne da bi se mladenič zbudil iz spanja.

Mali zažigalec. Pred nekaj dnevi zabavali so se nekateri paglavci zažiganjem velega listja, ki je ležalo na hribčku Valerio. Nekdo, ki je videl dim in je mislil, da je nastal požar, objavil je to gasilec, kateri so se precej podali na lice mesta, toda zaman, ker ogenj je bil že ugasnjen. Oblast je že ujela dotične paglavčke.

Koledar.

Danes v sredo 24. avgusta: Jernej, ap.; Ptolomej, šk.
Jutri v četrtek 25. avgusta: Ludovik, kr.; Patricija, d.

Solnčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 59 min. Izhod ob 1. uri 45 min.
Zahod " 7. " 4 " Zahod " 9. " 17 "
Ta je 35. teden. Danes je 235. dan tega leta, imamo torej še 130 dni.

Različne vesti.

Koliko stane do sedaj vojna Zedinjene države? »Daily Telegraph« poroča, da znašajo vojni troški Zedinjenih držav do 15. t. m. 150 milijonov dolarjev. A vlada je pooblašena od kongresa trošiti do 350 milijonov dolarjev in še drugih, če bode treba, ker baje niso pokriti še vsi troški.

Koliko biciklistov je na svetu? Na to vprašanje odgovarja neki Ernesto Mancini, da je bilo leta 1894. le na Angleškem okroglih 400.000, a v Ameriki 500.000 biciklistov. V istem letu plačalo se je na Francoskem za bicikle 1.982.000 frankov. Leta 1895. se je prodalo okolo 300.000 biciklov, dočim je eden jedini tvorničar, ki napravi sedla za bicikle, prodal istih okolo 250.000. Menda ne bi rekli preveč, ako bi sodili, da je na svetu vsega skupaj 10 milijonov biciklistov.

Samomor starke. 78-letna vdova Terezija Hojzir se je obesila te dni v Varaždinu na vrh, katero je privezala na sobina vrata. Ko so jej hoteli hišniki opoludne prinesiti kosilo, niso mogli vstopiti. Pogledali so skozi ključavnico ter jo opazili, da visi. Došla komisija je konstatovala, da se je nesrečnica obesila že okolo 8. uri zjutraj.

Nesrečnica se je bavila »prorokovanjem« ter je na ta način prištedila 200 for., katere je imela uložene v hranilnici. Pravi razlog samoubojstvu ni znan, toda po mestu se govori, da se je obesila, ker se je bila zaljubila baje v nekega mladeniča 24 let, ki pa jo je zapustil. Vidi se, da tudi stara leta niso dovolj trdna obramba pred — norostjo.

Zadnje vesti.

Praga 24. »Narodni listy« priobčujejo odprto pismo, došlo jim najbrže od kakega državnega poslanca, v katerem je rečeno, da so popolnoma neosnovane vse vesti o odpravi jezičkovnih naredeb.

Odprto pismo pravi, da nasprotno je res: zagotovljen je definitivno začetek popolne ravnopravnosti češkega jezika. Kar se dostaje notranje politike, ostane stvar nespremenjena, ker je določeno, da v jubilejnim letu se ne store nikaki sklepi ni za, ni proti.

Dunaj 24. Iz gotovega vira zatrjajo, da se grof Thun energično upira skličenju državnega zbora. In če že pride do tega, ne bode avstrijskemu parlamentu nobena druga naloga, nego da izvoli kvotno deputacijo.

Budimpešta 24. Konference obojestranskih ministrov so se pričele ob 11. uri predpoludne. Od avstrijske strani se udeležujejo konference: minister-ski predsednik grof Thun, finančni minister dr. Kaizl, trgovinski minister dr. Bärnreither; od ogerske strani: ministerski predsednik baron Banffy, finančni minister dr. Lukacs, minister poljedelstva Daranyi in minister trgovine baron Daniel.

Budimpešta 24. Tu smatrajo zopetno sklicanje državnega zbora v Avstriji za neizogibno potrebo že zato, ker v jubilejnim letu ni smeti odtegniti prilike zakonodajnemu zastopu, da more podati izjavo udanosti do Njeg. Veličanstva.

Budimpešta 24. Tu prevladuje menenje, da ogerska vlada vztraja pri svoji zahtevi, da se ne podaljša provizorij ter da se v Avstriji ne reši vprašanje izvenparlamentarnim potom.

Budimpešta 24. Obe vladi sti se obvezali varovati strogo tajnost o konferencah. Sklepi se najpopred predlože cesarju. Potem se izdelajo za-

konski načrti, ki se predlože državnemu zboru ogerskemu. Potem se le pridejo stvari v javnost.

Rim 24. Včeraj se je počutil papež dobro in se je nekoliko časa sprehajal po vrtih.

Madrid 24. Vlada oporeka vesti, da bi bila znala o povelju španskemu poveljniku, naj zapusti Santiago de Cuba. To povelje je došlo od maršala Blanco.

Minister mornarice je izjavil, da vzlie mnogim brzojavkam nima nikake nadaljnje oficijelne vesti o predaji Manile. General Jaudenes se je imenoval generalnim guvernerjem na Filipinih zato, ker je general Rios vjet.

Madrid 24. Kraljica-regentinja je podpisala dekret, s katerim se odreja volitve v generalne svete. Zaustavljenje ustavnih pravie ne bode veljalo za volilne shode.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 22. avgusta. (Izvirni brzojav.)

Pšenica za za september 68¹/₂, za december 66³/₈. Koričica za september 34³/₈, za december 34⁷/₈. Mast 537.

Štv. 1502

O. & v.

Dražbeni razglas

za zgradbo novega šolskega poslopja v Nabrežini.

V Nabrežini vršila se bode zgradba šolskega poslopja s prevdarjenimi stroški v znesku 10.680 gld. 36 kr.

Vožnje preskrbi občina Nabrežina.

Stavbeni načrti, prevdarki stroškov in dražbeni pogoji so v pregled v tukajšnjem uradu za časa uradnih ur.

Ker ne bode ustmene obravnave, naj se pismene ponudbe frankirano in postavno kolekovane semkaj pošljejo s 5 odstotno varščino v znesku 534 gld. vred do najdalje 31. avgusta t. l. 12. ure dopoludne.

C. kr. okrajni šolski svet.

V Sežani, 23. avg. 1898.

Predsednik:

Dr. Laharnar.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu štev. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitenga železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton štev. 2.

Bogat izbor čevljev za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„Hôtel Nazionale“

v Trstu

v ulici Vienna št. 4.

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišča, poštnega in brzojavnega urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvatski. Lastnik je dalmatinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani **Josip Serdarović.**

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

1200 oralov zemlje!

Lastnik grajščine Stari Ribnik na Hrvaskem razproda od svoje grajščine, ki je 1 uro oddaljena od Metlike in dve uri od Karlova, na drobno kacij 1200 oralov zemlje.

Ta grajščina ima plodovit svet. Kupijo se po ceni lahko njive, hoste in travniki ter tako naseli veliko kmečkih rodbin. Lesa je dosti in žaga blizu. Pohištva se z malim denarjem napravijo. Kraj je lepa ravan, zemljišča imajo globok svet in so doslej še malo bila izrabljena. Voda Kolpa teče mej temi zemljišči. Sadno drevje raste bujno na teh zemljiščih. — Dninarjev je dosti dobiti po 30—40 nvč. brez hrane.

Dogovori se lahko plačilo kupov po letih proti zavarovanju.

Podrobna pojasnila podaja oskrbnništvo ragjščine Stari Ribnik pri Metliki.